

ת"פ 12459/02/16 - מדינת ישראל נגד באמצעות משטרת ישראל - שלוחת תביעות יהודה שי, נגד, ר א

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 12459-02-16 מדינת ישראל נ' א

בפני	כבוד השופט אילן סלע
בעניין:	מדינת ישראל
	באמצעות משטרת ישראל - שלוחת תביעות יהודה שי,
	המאשימה
	עו"ד אבי בוזו
	נגד
	ר א
ע"י ב"כ עו"ד שאול עזרא	הנאשמים

גזר דין

הכרעת הדין

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של תקיפת בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), שתי עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק, עבירה של היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק. האישומים מתייחסים למעשים שעשה הנאשם כלפי המתלוננת, לה היה נשוי כ-10 שנים עד לגירושין שהיו בחודש דצמבר 2014.
2. לפי המתואר בכתב האישום המתוקן, כשבוע עובר ליום 1.02.16 בשעה 12:00 שוחחה המתלוננת עם הנאשם בטלפון ובקשה ממנו להשתתף בעלות האבחון של הבת המשותפת שלהם. באותה שיחה, הנאשם אמר למתלוננת כי הוא מסרב לתת לה כסף עבור האבחון, מאחר והיא תשתמש בכספו כדי לבלות עם החבר שלה. בהמשך השיחה אמר לה הנאשם: "ביום שאני אראה אותך עם מישהו, אני יביא לך אותו בשקית" (להלן: "האירוע הראשון").
3. בנוסף, ביום 30.08.15 התארכה המתלוננת עם ילדיה אצל חברתה, ובעת שחפצה המתלוננת לחזור לביתה עם ילדיה, הזמינה מונית. הנאשם שהבחין במתלוננת צעק עליה שהיא מבזבזת את כספו, והורה לה וילדיהם לעלות לרכבו, על מנת שהוא יחזיר אותם לביתם. לאחר שהמתלוננת וילדיהם עלו לרכב, קילל הנאשם את המתלוננת ותקף אותה בכך שירק עליה. בהמשך הנסיעה, סמוך לגבעה הצרפתית, בקשה המתלוננת מהנאשם לאפשר לה לרדת מהרכב, אך הנאשם נעל את דלתות הרכב ולא איפשר לה לצאת ממנו (להלן: "האירוע השני").
4. עוד נטען כי בבוקר יום 1.12.13, בעוד הנאשם והמתלוננת היו נשואים, הורה הנאשם למתלוננת לקום מן המיטה לקלח את בנם הקטן. המתלוננת סירבה ואמרה לנאשם כי היא לא חשה בטוב. הנאשם כיבה את מכשיר

הטלוויזיה, והמתלוננת נטלה את השלט והדליקה אותה. או אז, אחז הנאשם בשלט והטיח אותו על רצפת הבית, דבר אשר גרם לניפוצו. הנאשם הוסיף ואמר למתלוננת "שהוא ירצח אותה ויתאבד" (להלן: "האירוע השלישי").

תסקיר שירות המבחן

במסגרת ההסדר הוסכם כי יתבקש תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

5. בתסקיר שהוגש נסקרו נסיבות חייו של הנאשם. בין היתר צוין כי הנאשם שירת בצבא שירות חלקי, שם גם נחשף לשימוש בסמים מסוג חשיש. שימוש זה בסמים גרם לנאשם למצבי רוח משתנים במערכת נישואיו למתלוננת. המתלוננת ציינה בפני קצין המבחן כי בזמנים בהם הנאשם לא השתמש בסמים גברה האלימות המילולית כלפי בני המשפחה, ובבית הורגשה אווירת טרור. לצד זאת, המתלוננת ציינה כי כיום, לאחר הגירושין מהנאשם, היא אינה חשה הטרדות ישירות ואיומים מצדו כלפיה והיא אינה חוששת כי הוא עלול לפגוע בה. לצד זאת, היא ציינה שהיא חוששת מתגובת הנאשם לאחר מתן גזר הדין בהליך הפלילי הנוכחי מאחר והוא מאשים אותה ששיקרה בתלונותיה נגדו, אך היא אינה מעוניינת במאסרו של הנאשם אלא מעדיפה ורוצה שהוא יקבל טיפול מתאים למצבו.

6. עוד צוין בתסקיר כי הנאשם היה נתון בצו פיקוח של שירות המבחן, ובמסגרתו שולב בקבוצה טיפולית, אך בשלב מסוים הוא חדל מלהגיע ומנחות הקבוצה התרשמו כי הנאשם הביע חווית חוסר אונים וחוסר שליטה על חייו. בהתייחס לעבירות נושא הליך זה ציין קצין המבחן את התרשמותו כי הנאשם הכחיש את המיוחס לו והוא התרשם מקיומם של דפוסי התנהגות אלימים אצל הנאשם כמו גם תפיסה עצמית קורבנית. גם ביחס לעבירות קודמות של הנאשם, הוא לא לקח אחריות עליהן וביטא לגביהן עמדה קורבנית המטילה את האחריות לביצוען על גורמים אחרים. קצין המבחן העריך כי נוכח גישתו של הנאשם קיימים גורמי סיכון להישנות מעורבות עבריינית ואלימה.

7. בתסקיר משלים שב קצין המבחן על התרשמותו כי הנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו ומתקשה לגלות תובנות למצבו. עלה גם כי הנאשם עורך מעקב מסוים אחר התנהלות המתלוננת. לצד זאת, צוין כי כיום הושג איזון מסוים בין הנאשם והמתלוננת, הבא לידי ביטוי בכך שהנאשם אינו יוצר קשר ישיר עם המתלוננת והאיומים כנגדה פסקו.

8. בשולי התסקיר ציין קצין המבחן כי השתת עונש מאסר בפועל יעצים את תחושות הכעס, הקורבניות והתסכול אשר עלולות להעלות את הסיכון לפגיעה נוספת מצדו של הנאשם בעתיד. על כן בא קצין המבחן בהמלצה לענישה בעבודות שירות, ובמידה והדבר בלתי אפשרי לעונש מאסר לתקופה קצרה.

טיעוני הצדדים

10. בטיעוניו לעונש עמד ב"כ המאשימה על חומרת המעשים בהם הורשע הנאשם, תוכן האיומים המצוי ברף העליון ותקיפה משפילה. מעשיו של הנאשם פגעו בשלמות גופה של המתלוננת, בזכותה לחירות, בביטחונה כמו גם בזכות הקניין שלה. לדבריו, מתחם העונש ההולם את האירוע הראשון נע ממאסר קצר ועד 8 חודשי מאסר וכך גם ביחס לאירוע השלישי. באשר לאירוע השני נטען למתחם שבין מאסר על תנאי למאסר קצר.

11. באשר לנאשם נטען כי יש לו עבר פלילי בעבירות של החזקת סמים, הפרעה לשוטר, איומים ועוד. תסקיר שירות המבחן מלמד על מאפיינים בעייתיים אצל הנאשם וקיומם של דפוסי התנהגות אלימים. קצין המבחן אף התרשם כי הנאשם השליט טרור בבית והצביע על גורמי הסיכון. הנאשם גם שלל התערבות טיפולית. גם ההמלצה להימנע ממאסר בפועל נובעת מפחדה של המתלוננת מהנאשם במקרה שכזה. בנסיבות אלו, נטען, יש להשית על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

12. מנגד ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם הודה במיוחס לו ובכך נטל אחריות על מעשיו. הוא ציין כי כתב האישום המקורי היה חמור יותר וייחס לנאשם אישומים נוספים, אך לא היו לכך ראיות. את התרשמות שירות המבחן יש לתלות בבעיה של "שפה" בהבנת המושגים והתקשורת בין הנאשם לקצין המבחן.

13. באשר לנאשם ציין בא-כוחו כי הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי ודואג לילדיו. נסיבות חייו לא היו קלות, כיום מצבו הרפואי אינו שפיר ובשנה האחרונה הוא קיבל רישיון לשימוש בקנביס רפואי. כיום, לנאשם אין קשר עם המתלוננת ואת ילדיהם הוא רואה בהתאם להסדרי הראיה. הנאשם גם דאג למתלוננת מבחינה כספית וביצע עבורה עבודות בביתה. ב"כ הנאשם הצביע על פער הגילים בין הנאשם והמתלוננת ועל כך, כפי ששמע מפי הנאשם, שהמתלוננת "הייתה משאירה אותו בשבת לשמור על הילדים והייתה יוצאת להתהולל עם החברות שלה בחוץ בברים", בעוד שהנאשם ביקש לשמור על אורח חיים דתי. עוד הצביע ב"כ הנאשם על כך שהנאשם היה נתון חודש במעצר ולאחר מכן 10 חודשים במעצר בית מלא תחת פיקוח אמו ואחיותיו. לנאשם אין עבר פלילי באלימות במשפחה, ועברו הוא בעבירות סמים שנעברו עד אשר הוא קיבל את האישור לקנביס רפואי. בנסיבות אלו נתבקש להימנע מהשתת עונש מאסר בפועל על הנאשם.

דין והכרעה

14. עבירת האיומים נועדה להגן על שלום האדם וגופו, על בטחונו ושלווה. השימוש באיומים כלפי אדם פוגע גם ברגשותיו ובכבודו של האדם כאדם. במקרה זה מדובר בפגיעה חמורה יותר שכן מדובר במעשים שנהג הנאשם כלפי בת זוגו, במהלך נישואיהם (באירוע השלישי). לפגיעה של בעל באשתו חומרה יתירה שכן מדובר בפגיעה באדם בתוך ביתו, במקום שאמור לספק לו את ההגנה הגדולה ביותר, וממי שקרוב אליהן ביותר. ותחת הציפייה הטבעית כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי, מוצא את עצמו בן הזוג עומד כנגד ביטויי אלימות קשים. מדובר במעשים העומדים בניגוד לחובה הבסיסית כפי שבא הדבר לידי ביטוי בדברי חכמים (**תלמוד בבלי**, בבא מציעא, דף נט, עמוד א): אמר ר' חלבו: לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו... וכדברי הרמב"ם (**משנה תורה**, הלכות אישות, פרק ט"ו, י"ט): "וכן צוו חכמים שיהא אדם מכבד את אשתו יותר מגופו ואוהבה כגופו, ואם יש לו ממון מרבה בטובתה כפי ממונו... ויהא דיבורו עמה בנחת ולא יהא עצב ולא רגז" (ראו: ע"פ 2157/92 פדידה נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(1) 81 (1993); רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.06.08); רע"פ 8279/08 **חיג'אזי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 5.10.08)).

15. מעשיו של הנאשם שבו וחזרו על עצמם לאחר גירושיו מהמתלוננת. בנוסף הנאשם פגע בחירותה ובכבודה של המתלוננת שעה שירק עליה ונעל אותה ברכב, כשהוא משפיל אותה לעיני ילדיה.

16. לחומרת העבירות של אלימות במשפחה יש להוסיף את הקושי בגילויין, שכן הן מבוצעות על פי רוב בחדרי

חדרים, כך שהעבירה בדרך כלל לא תתגלה מבלי שתוגש תלונה על ידי הקורבן. במקרה זה גם מדובר באיומים ברף העליון שלהם, שעה שהנאשם איים על המתלוננת ברצח (באירוע השלישי), וביקש להרתיעה מלקשור קשר עם אחר (באירוע הראשון). מנגד, עבירת התקיפה, מצויה ברף התחתון.

17. מתחם העונש ההולם במקרה זה, נע בין של"צ, דרך מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-8 חודשי מאסר, לצד ענישה צופה פני עתיד ופיצוי במקרים המתאימים. אין במקרה זה נסיבות המצדיקות סטייה מהמתחם, לקולא או לחומרא.

ובאשר לנאשם.

18. הנאשם, יליד 1963, כיום בן 54 גרוש ואב ל-7 ילדים ממספר נשים להם היה נשוי. שירת כשנה וחצי, כשבמהלך תקופה זו נחשף לשימוש בסמים אך לדבריו אף פעם לא היה מכור לסמים. במשך 6 השנים האחרונות הוא אינו עובד. עברו הפלילי כולל הרשעות בעבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית, העלבת עובד ציבור, הפרעה לשוטרים ואיומים.

19. כאמור, התסקיר אינו חיובי ומלמד על דפוסי התנהגות בעייתיים אצל הנאשם כמו גם על מערכת זוגית בעייתית ויחס בעייתי למתלוננת במהלך תקופת נישואיהם. להתנהגות מעין זו של הנאשם כוונו דברי בית המשפט כי: "פעמים רבות, שריו התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית" (ע"פ 792/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 14.02.11)). קצין המבחן אף הצביע על סיכון להישנות מעשים עברייניים ואלימים מצד הנאשם.

20. הנאשם אכן הודה בבית המשפט, ובמובן זה נטל אחריות על מעשיו, אך מדובר בנטילת אחריות חלקית שכן כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן הנאשם רואה עצמו כקרבן באירועים אלו.

21. לצד זאת יש לזקוף לזכותו של הנאשם את ההודאה בבית המשפט וחסכון זמן שיפוטי כמו גם את הצורך משמיעת עדות המתלוננת כנגדו. כיום הנאשם גרוש ולדברי המתלוננת בבית המשפט, כיום אין לה קשר עם הנאשם. יש גם להביא בחשבון את שהותו במעצר ולאחר מכן במעצר בית מלא ובהמשך תחת הגבלות.

22. בשים לב לכל האמור, אני סבור כי יש לגזור את עונשו של הנאשם במרכז המתחם. הנאשם נמצא כמי שאינו כשיר לעבודות שירות.

לפיכך אני משית אפוא, על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 2 חודשי מאסר.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 ביום 13.08.17 במתקן המעצר בבית סוהר ניצן ברמלה, עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ב. 6 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם כן יעבור הנאשם עבירת אלימות בכלל זה עבירת איומים במשך תקופה של 3 שנים מהיום.

ג. פיצוי למתלוננת בסך של 4,000 ₪ שיופקד בקופת בית המשפט עד ליום 13.08.17.

ד. קנס בסך של 200 ₪ שישולם עד ליום 13.08.17 או 12 ימי מאסר תמורתם.

ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט תמוז תשע"ז, 13 יולי 2017, במעמד המתייצבים.